

Oslo den 9de oktober 1945.

~~SECRET~~ MARIAS BREV TIL KONGEN 2.SP

Pi1

Hans Majestet Kong Haakon den 7de. } 2.SP

Jeg tillater mig å henvende mig til Deres Majestet med bønne for min mann, Vidkun Quisling.

Hvis Høiesteretts dom skulde bli den samme som Lagmannsrettens dom, da bønnfaller jeg Deres Majestet om å benåde ham.

Jeg forsikrer Deres Majestet, at min manns karakter ikke har forandret sig. Trods feilgrep, er han den samme rettenkende og matchholdne mann, som han var for 40 år siden, og som hans ungdomsvenner beskrev ham i retten, bl. a. General Hansson og General Ruge.

Det er ikke et lett liv Quisling har hatt. Det har vært et liv i kamp og oppofrelser og motgang, det vet jeg, som har fulgt ham i alle disse år. Og nå fallt dødsdomen over ham på vår 22de bryllupsdag.

Det hele er en tragedie så stor, at den ikke kan beskrives, for motivene som drev ham var hans store fedrelandskjerlighet. Det var også den, som førte ham tilbake til Norge, etter at han var ferdig med å vareta de engelske interesser ved Legasjonen i Moskva 1929. Minister Urbye vilde han skulde fortsette, men han så verdenskrigen truo og frytet for, at Norge skulde bli trukket inn i den og kanskje gå under, og det vilde han være med på å seke å forhindre.

Jeg har sett hans oppofrende arbeid i Ukraina, hvor han hver dag residerte sitt liv, de kolera, tyfus og kopper harjet ved siden av den forferdeligste hungersnød. Jeg arbeidet selv på russisk side for å bekjempe og lindre nød, og jeg kan forsikre, at ingen av de utenlandske representanter, som kom adskillig senere, var som han. Han var den mest uredde, han var den mest oppofrende, han sparte sig aldrig.

En mann som frivillig og uegennyttig ofrer sig for så mange fremmede lidende mennesker, vil ikke forråde sitt eget land og sitt eget folk, som han regner for det beste folk på jorden. Hva han nå dømmes for, gjorde han utelukkende av idealistiske grunde, fordi han trodde og var overbevist om, at han derved reddet sitt land.

Arene under okkupasjonstiden var som et mareritt for ham,

for oss begge. Det vet jeg som hans hustru. Han strebte ikke etter makt. Når jeg, som så hvor han arbeidet sent og tidlig, og som så, hvor han stadig hadde vanskeligheter med tyskerne og kjempet mot dem, ba ham trekke sig tilbake, så vi kunde leve vårt eget liv, da forklarte han mig, at han måtte bli stående for å redde det norske folk fra et militærdiktatur. Militærdiktatur stod alltid for ham som den største ulykke, som kunde ramme folket. Han mente også, at hvis han trakk sig tilbake, vilde det være det samme som å unndra sig det ansvar, han hadde tatt på sig.

Jeg har ikke turdet be Deres Majestet om en audiens, men no bønnfaller jeg Deres Majestet som den ulykkelige, fortvilede og ensomme kvinne jeg no er, benåd min mann og skån hans liv. Jeg elsker ham så høyt. Vi har aldrig hat noe personlig liv på grund av hans alttoppslukende arbeid. Deres Majestet, jeg har hat så meget ondt i min ungdom og har gjennomlevet så mange redsler, og nu kommer dette som et knusende slag.

Jeg forsikrer Deres Majestet, at min mann ikke har vært mot Kongehuset. Han hadde den største respekt for Deres Majestet og Dronning Maud. Det fremgår tydelig av et interview i Aftenposten den 12te april 1940. Jeg håper Deres Majestet tilgir de sterke ord, min mann har latt falle under presset av okkupasjonen og i stridens hete.

Jeg ber så inderlig Deres Majestet om ikke å ta hensyn til øieblikkets opphissete stemning. Fra historien vet vi jo, hvor mange liv massen har krevet, men som burde vært spart. Stemningen no beror sa meget på avisene. Efter overfallet i Forsvarsdepartementet skrev ogsa avisene redselsfulle historier om min mann og skapte en stemning mot ham, som han alltid siden har lidt under. No ogsa hisser de opp mot ham.

Mange vil velsigne Deres Majestet, om min mann blir benådet. Mange mennesker vet, at han er et ærlig og begavet og edelt menneske. Jeg, hans hustru, er sa fortvilet og ber natt og dag til Gud om, at han må bli reddet. Og no roper jeg til Deres Majestet: Vær barmhjertig.

I ærbødighet

MARIA GUISLING